

רבים מחשבים בלב איש ועלת ה' היא תקום.

ראיתי איש מהיר במלכתו, רך בשנים ואב בחכמה, זיו ליה כבר בתיה, משה ספרא רבא דישראל, בכור לבית שור, הוד והדר לו, מרא דאתרא דמתא חיפה דעדיפא ישיבתה מעיר שרובה ישראל בחור"ל. והגה חושך יכסה ארץ בשפות טמאות הטמונות בלב ליבם של מחשבי בני אדם, מגדול ועד קטן שזכים ל"ע, הבאים מכוח ס"א בצחינת עמלק גימ' ספק (אי"פ בלעז), ומלאים דברי כפירה ותועבה. אוי לאוזניים שכך שומעות. עד יסקיף וירא מן השמים כי אזלת יד ואפס עאור ועוזב, ושלח לנו גואל לחבוע עלבון ישראל סבא מיד מגדפים ומחרפים.

איש יהודי היה בחיפה אשר על שפת הים, אשר הוגלה מפרוורי ירושלים. שפת שקר לא היתה בפיו, ועלה בליבו לקנא קנאת עולם הישיבות הקדושות ת"ו, לכחוב אל היהודים כלשונם אם לא ככתבם. ליהודים היה אורה ושמחה וששון ויקר, ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים מחודדים. תחת לעגי שפה יעלה לשון חכמים מרפא, לאות עולם לא יכרת. אז הוחל לקרוא בשם ה' בשפה צרורה ומבוררת מכל סיג מינות וניבול פה, כלשונם של ראשי ישיבות ותלמידיהם יכ"ו די בכל אתר ואתר. ובזואה לפני המלך, מאן מלכי רבנן, מלא חן בעיניהם, ואישרוהו לשימוש במכשירים כשרים. (ולא זו אף זו, שמעתי מאחורי הפרגוד שרבינו מופת הדור הגאון האדיר הרה"ג רח"ק שליט"א נשאל האם יש לאסור כל השפות האחרות שאין דעת החכמים נוחה מהם, והשיב "אפשר", וכבר הורה ב"ד הגדול, ומי יבוא אחרי המלך את אשר כבר עשוהו.)

ולכן אפריון נמטייה להרה"ג משה הלוי, שחידש שפה הנ"ל בעמל רב ובענה עמוקה. ממשה עד משה לא קם כמשה בעל המפה, אשר הגיא עלת גוים ויפר מחשבות ערומים, להרם קרן עולם הישיבות הקדושות, להיות כל איש ישראלי שורר בציתו ומדבר כלשון עם מרדכי. וזכות הרבים תעמוד לו שלא תמוש לשון הישיבות מפיו ומפי זרעו, שפת אמת תכון לעד, ובא לציון גואל איכ"ר.

על דא באתי על החתום פה עיה"ק אלו"ס ת"ו ביום אשר יסלטו היהודים המה בשונאיהם שנת שפה החדשה יאה נאה לפ"ק.

סוכא אש"מ בה"פ י"ח ס"א

ראש כולל רבינו יצחק אלחנן בעיה"ק ירושלים תוצב"א